

KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE BESTRIJDING VAN DE RUNDERBRUCELLOSE 06.12.1978 (B.S. 12.12.1978, ERR. 24.01.1979)

Art. 1. § 1. (De runderbrucellose is een dierenziekte die valt onder de toepassing van hoofdstuk III van de diergezondheidswet van 24 maart 1987.) <KB 20.01.1988>

§ 2. Elke behandeling van runderbrucellose is verboden.

HOOFDSTUK I - Begripsbepalingen

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

(1. rund aangetast door brucellose: het rund dat klinische verschijnselen van brucellose vertoont of bij hetwelk laboratoriumonderzoekingen hebben uitgewezen hetzij:

- a) de aanwezigheid van brucella's;
- b) een agglutinatietiter gelijk aan of hoger dan 30 I.E. per milliliter;
- c) een titer van 20 of meer EEG-sensibilisatie-eenheden per milliliter.

Wordt evenwel niet beschouwd als aangetast door brucellose:

- het rund jonger dan dertig maanden, waarvoor de vaccinatie werd toegelaten overeenkomstig artikel 38 met het vaccin BUCK 19 op de leeftijd van vier tot zes maanden, of met een andere entstof goedgekeurd door de Europese Gemeenschappen, en dat een agglutinatietiter van minder dan 80 I.E. per milliliter vertoont, evenals:
- een titer van minder dan 30 EEG-sensibilisatie-eenheden indien het dieren betreft die minder dan twaalf maanden ingeënt zijn;
- een titer van minder dan 20 EEG-sensibilisatie-eenheden in alle andere gevallen;
- het rund gevaccineerd in toepassing van artikel 23bis, sedert minder dan honderd tachtig dagen, en dat een agglutinatietiter van minder dan 200 I.E. per milliliter vertoont, evenals een titer van minder dan 100 EEG-sensibilisatie-eenheden op de complementbindingsreactie.) <KB 20.01.1988>

2. Door brucellose verdacht aangetast rund:

het rund dat:

- a) hetzij verworpen heeft of symptomen vertoont die een verwerping voorafgaan of volgen;
- b) hetzij bij een ringtest op een melkmonster een positieve reactie vertoont;
- c) hetzij behoort tot een (veebeslag) waar de ringtest op een mengmelkmonster een positieve reactie vertoont.

<KB 19.08.1992>

(d) hetzij behoort tot een haard.) <KB 20.01.1988>

3. (Veebeslag: alle runderen die gehouden worden op eenzelfde bedrijf. Een bedrijf is elk gebouw of complex van gebouwen, erin begrepen de erbij horende terreinen, die op epidemiologisch gebied een geheel vormen, waar runderen worden gehouden of dat daartoe bestemd is, en waar de productiemiddelen voor de rundveehouderij exclusief voor dit bedrijf gebruikt worden.) <KB 19.08.1992>

4. (Veebeslag) met gezondheidsstatuut B1: <KB 19.08.1992>

(elk rundveebeslag) die voldoet aan de bepalingen van de bijlage I, A. <KB 19.08.1992>

5. (Veebeslag) met gezondheidsstatuut B2: <KB 19.08.1992>

elk (rundveebeslag) die voldoet aan de bepalingen van de bijlage I, B. <KB 19.08.1992>

6. (Veebeslag) met gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij: <KB 19.08.1992>

elk (rundveebeslag) die voldoet aan de bepalingen van de bijlage I, C. <KB 19.08.1992>

7. (Veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij: <KB 19.08.1992>

elk (rundveebeslag) die voldoet aan de bepalingen van de bijlage I, D. <KB 19.08.1992>

8. Haard: het bedrijf waarvan het (veebeslag) één of meer runderen, aangetast door brucellose, bevat. <KB 19.08.1992>

9. Schutkring: een gebied rond een haard door de inspecteur-dierenarts afgebakend.

10. Verantwoordelijke: hetzij de eigenaar die de runderen onder zijn onmiddellijk beheer en toezicht heeft, hetzij de houder die, ten welke titel ook, over de runderen een onmiddellijk beheer en toezicht uitoefent.

11. Inspecteur-dierenarts: de inspecteur-dierenarts bevoegd voor het diergeneeskundig ambtsgebied waar het bedrijf gelegen is.

12. Burgemeester: de burgemeester van de gemeente waar de runderen gehouden of de bedrijven gelegen zijn.

13. Identificatiekaart: de voor elk rund opgemaakte individuele kaart bedoeld in artikel 10, 2e lid van het koninklijk besluit van 7 mei 1963 houdende inrichting van de bestrijding der veeziekten of in artikel 17, 1e lid van het koninklijk besluit van 10 mei 1963 tot bestrijding van de rundertuberculose.

(14. Erkend vetmestingscentrum: bedrijf erkend door de diergeneeskundige dienst van het Ministerie van Landbouw onder de uitbatings- en liggingsvoorwaarden bepaald door de Minister.) <KB 27.01.1989>

HOOFDSTUK II - Verdenking

Art. 3. 1. Ieder verantwoordelijke die het bestaan van brucellose bij een rund vermoedt, is verplicht onmiddellijk de inspecteur-dierenarts ervan in kennis te stellen.

2. Dezelfde verplichting berust op ieder dierenarts, alsook op ieder persoon die kennis heeft van de verdenking van brucellose bij een rund.

Art. 4. Onverminderd de bepalingen van artikel 3 is ieder verantwoordelijke, die verwerping of de symptomen die verwerping voorafgaan of volgen vaststelt bij één van zijn runderen verplicht het af te zonderen en het binnen de 48 uur te doen onderzoeken door een aangenomen dierenarts naar keuze.

Art. 5. Ieder verantwoordelijke, die door de inspecteur-dierenarts officieel in kennis werd gesteld van de verdenking van brucellose in zijn (veebeslag) als gevolg van een positieve reactie bij de ringtest, is verplicht alle runderen van zijn (veebeslag) binnen de acht dagen na de officiële kennisgeving, te doen onderzoeken door een aangenomen dierenarts naar keuze. De uitslag van dit onderzoek wordt een balans genoemd of serologische balans wanneer deze bekomen wordt door biologische proeven op het bloed uitgevoerd. <KB 19.08.1992>

Art. 6. 1. Ieder dierenarts die een rund van brucellose verdenkt, neemt op het geschikte ogenblik en volgens de richtlijnen van de Minister van Landbouw, bloed en de stoffen nodig voor de diagnostiek van brucellose om die, zonder uitstel in een in artikel 31, 1 bedoeld laboratorium te doen ontlede.
2. Dezelfde verplichtingen heeft ieder aangenomen dierenarts die door een verantwoordelijke verzocht wordt één of meer runderen te onderzoeken in toepassing van de artikelen 4, 5, 11 en 24.

Art. 7. § 1. Vanaf het ogenblik dat de verantwoordelijke kennis heeft van de verdenking van brucellose of dat hij daarvan officieel in kennis werd gesteld door de inspecteur-dierenarts of de dierenarts zijn, in afwachting van de uitslag van de in het artikel 4 of 5 bedoelde onderzoeken, de volgende maatregelen in het betreffende bedrijf van toepassing:

1. (het veebeslag) wordt onder het toezicht van de inspecteur-dierenarts geplaatst; <KB 19.08.1992>
2. de van brucellose verdachte runderen worden afgezonderd;
3. elke inbreng of elke afvoer van runderen in en uit het bedrijf is verboden. Niettemin is toegelaten, mits zij vergezeld zijn van een door de inspecteur-dierenarts afgeleverd geleidebrief, de directe overbrenging:
1° van runderen naar het slachthuis om er onverwijd te worden afgeslacht;
2° (opgeheven) <KB 27.01.1989>
4. de verantwoordelijke is gehouden regelmatig de gebouwen en lokalen ingenomen door de door brucellose verdacht aangetaste runderen, te reinigen en te ontsmetten.

§ 2. Vanaf het ogenblik dat de inspecteur-dierenarts in kennis is gesteld van de verdenking van brucellose doet hij in afwachting van de uitslag van de in artikel 4 of 5 bedoelde onderzoeken, alle maatregelen die hij nuttig acht om de eventuele uitbreiding van de ziekte te voorkomen, nemen. Hij licht de burgemeester ervan in.

Art. 8. Van zodra uit de onderzoeken blijkt dat de verdenking van brucellose is weerlegd worden de maatregelen van toepassing krachtens artikel 7 opgeheven. De inspecteur-dierenarts licht de verantwoordelijke en de burgemeester hiervan in.

HOOFDSTUK III - De haard en de schutkring

Eerste Afdeling. - Haard.

Art. 9. Van zodra uit de onderzoeken blijkt dat het bestaan van brucellose is bevestigd wordt het bedrijf als haard beschouwd. De inspecteur-dierenarts stelt daarvan officieel de verantwoordelijke, de dierenarts en de burgemeester in kennis.

In de haard zijn de volgende maatregelen van toepassing:

(1. alle runderen van ((het veebeslag)) worden geïdentificeerd door het aanbrengen in het rechteroor van een speciaal merkteken erkend volgens de richtlijnen van de Minister van Landbouw.) <KB 20.01.1988> <KB 19.08.1992>

(De verantwoordelijke van deze runderen is verplicht:

a) de inspecteur-dierenarts op de hoogte te brengen van alle verliezen, wijzigingen of veranderingen van deze speciale merktekens voor identificatie;

b) erop toe te kijken dat de aanduidingen aangebracht op deze merktekens altijd duidelijk leesbaar zijn.) <KB 20.01.1988>

(2. alle runderen van ((het veebeslag)) worden binnen de gebouwen van het bedrijf waar ze worden ondergebracht afgezonderd. <KB 20.01.1988> <KB 19.08.1992>

(Nochtans kan de inspecteur-dierenarts toelaten dat de ((mannelijke runderen, evenals vrouwelijke runderen jonger dan 18 maanden)), voor zover ze binnen de dertig voorafgaande dagen de proeven bedoeld in bijlage II A en B hebben ondergaan met negatief resultaat afgezonderd worden op iedere andere plaats zodanig dat rechtstreeks of onrechtstreeks contact met runderen van andere bedrijven onmogelijk is.) <KB 20.01.1988> <KB 09.01.1991>

3. elke inbreng of elke afvoer van runderen in en uit de haard is verboden. Niettemin is de directe overbrenging van runderen naar het slachthuis om er onverwijd te worden afgemaakt toegelaten mits zij vergezeld zijn van een door de inspecteur-dierenarts afgeleverde geleidebrief.

(De rechtstreekse overbrenging van mannelijke dieren uit de haard naar vetmestingsbedrijven en vervolgens naar

het slachthuis kan door de inspecteur-dierenarts worden toegelaten na de afslachting op bevel van alle door brucellose aangetaste en door de inspecteur-dierenarts als besmet beschouwde runderen. Elk overgebracht rund moet vergezeld gaan van een door de inspecteur-dierenarts afgeleverde individuele geleidebrief waarop staan vermeld de identificatie van het betrokken rund en het vetmestingsbedrijf van bestemming. Daarenboven moeten deze runderen voorafgaand worden gemerkt met een onuitwisbaar merk in de vorm van de letter " V ", aangebracht met een doorslag in het rechteroor.) <KB 10.01.1990>

4. elk rund moet, vanaf het ogenblik van de eerste voortekens van het normaal of voortijdig kalven tot na het volledig verdwijnen van alle scheiduitvloeiing of tot aan de afmaking worden afgezonderd;
  5. welke ook de individuele uitslag van de onderzoeken mag zijn, mogen geen stieren worden gebruikt voor de openbare dekdiensdienst en mogen geen vrouwelijke runderen ter dekking worden aangeboden. De vrouwelijke runderen, met uitzondering van de aangetaste en als besmet beschouwde, mogen kunstmatig worden bezaaid;
  6. de melk afkomstig van door brucellose aangetaste of als besmet beschouwde runderen mag alleen worden gebruikt voor de voeding van de dieren van het betrokken bedrijf na aangepaste thermische behandeling;
  7. de melk kan alleen aan een melkerij worden geleverd om er een aangepaste thermische behandeling te ondergaan.
- De melk en de zuivelproducten mogen in geen geval rechtstreeks aan de verbruiker worden geleverd;
8. het is verboden karkassen, halve karkassen, kwartieren, stukken en slachtafvallen, afkomstig van aangetaste en als besmet beschouwde runderen als diervoeding te gebruiken;
  9. de foetussen, doodgeboren kalveren, kalveren na hun geboorte gestorven aan de brucellosebesmetting en nageboorte dienen zorgvuldig en onmiddellijk verwijderd en vernietigd te worden tenzij deze bestemd zijn om te worden onderzocht;
  10. de verantwoordelijke is gehouden regelmatig de lokalen en verblijven te reinigen en te ontsmetten overeenkomstig de richtlijnen van de inspecteur-dierenarts;
  11. het stro, de stalafval en alle materiaal of stoffen, die in contact zijn geweest met aangetaste, verdachte en als besmet beschouwde runderen of met de nageboorte, dienen onmiddellijk te worden vernietigd, verbrand of begraven na besproeiing met een door de inspecteur-dierenarts toegelaten ontsmettingsproduct;
  12. de mest afkomstig uit stallen of andere voor de runderen gebruikte ruimten, moet worden ondergebracht op een voor de bedrijfsdieren ontoegankelijke plaats en worden besproeid met een door de inspecteur-dierenarts toegelaten ontsmettingsmiddel en gedurende tenminste drie weken worden bewaard. De besproeiing met een ontsmettingsmiddel is niet noodzakelijk indien de mest wordt bedekt met een onbesmette laag mest of aarde. De vloeibare afval uit de stallen of andere ruimte die voor de runderen gebruikt worden, moet ontsmet worden, indien deze niet samen met de mest verwijderd wordt.

Art. 10. Vanaf het ogenblik dat de inspecteur-dierenarts is in kennis gesteld van het bestaan van de haard doet hij alle maatregelen die hij nuttig acht om de eventuele uitbreiding van de ziekte te voorkomen, nemen.

Art. 11. De verantwoordelijke die door de inspecteur-dierenarts officieel in kennis wordt gesteld van het bestaan van brucellose in zijn (veebeslag), is gehouden alle runderen van zijn (veebeslag), door een aangenomen dierenarts naar zijn keuze, te doen onderzoeken binnen de acht dagen na de officiële kennisgeving. De uitslag van dit onderzoek wordt een balans genoemd of serologische balans wanneer deze bekomen wordt door biologische proeven op het bloed uitgevoerd. Dit onderzoek is niet vereist wanneer reeds een serologische balans van het (veebeslag) werd opgemaakt bij toepassing van artikel 5. <KB 19.08.1992>

Art. 12. De verantwoordelijke van door brucellose aangetaste runderen maakt aan de inspecteur-dierenarts bekend de runderen die de haard hebben verlaten tijdens de 30 dagen die de bevestiging van de haard voorafgaan; hij deelt de naam, voornamen en adres van de kopers of exploitanten aan wie de runderen werden overgedragen, mede.

Art. 13. De inspecteur-dierenarts stelt de verantwoordelijke, de dierenarts en de burgemeester in kennis van het bestaan van de haard en licht hen in over de maatregelen die in de haard van toepassing zijn.

Afdeling 2. - Verplichte afmaking.

Art. 14. Bij ontvangst van de uitslag van het onderzoek bedoeld in artikel 11 bezoekt de inspecteur-dierenarts de haard. Na officiële kennisgeving van de uitslag van het onderzoek aan de verantwoordelijke stelt hij, rekening houdende met de bedrijfsomstandigheden, een uitzuiveringsplan op dat alle door brucellose aangetaste evenals de door brucellose besmet beschouwde runderen omvat.

Hij geeft het bevel tot afmaking van de runderen opgenomen in een uitzuiveringsplan aan de verantwoordelijke en deelt een afschrift ervan mede aan de burgemeester. Hij bepaalt, zonder beroep, de ouderdom van de runderen en stelt overeenkomstig afdeling 3, het bedrag van de vergoeding vast.

Art. 15. De runderen waarvoor een bevel tot afmaking is opgemaakt, moeten afgezonderd gehouden worden van de overige runderen en ten laatste binnen de dertig dagen die volgen op de officiële kennisgeving van de uitslag van het onderzoek aan de verantwoordelijke worden afgemaakt. Evenwel moet elk rund dat wegens brucellose heeft verworpen, zonder verwijl en ten laatste binnen de vijf

werkdagen die volgen op de dag van de officiële kennisgeving van de uitslag van het onderzoek worden afgemaakt.

Art. 16. § 1. Elk op bevel af te maken rund moet worden vereenzelvigd door het aanbrengen van een bijzonder erkend oormerk in het rechteroor en door merking volgens de richtlijnen van de Minister van Landbouw.

§ 2. De verantwoordelijke van een rund vereenzelvigd en gemerkt overeenkomstig § 1, dient:

1. onmiddellijk de inspecteur-dierenarts te verwittigen wanneer een rund het oormerk, bedoeld in § 1, verliest;
2. de merking voorzien in § 1, te onderhouden zodanig dat ze steeds volkomen zichtbaar blijft.

Art. 17. § 1. Voor elk op bevel af te maken rund bedoeld in artikel 15 maakt de inspecteur-dierenarts een stuk op dat vermeldt:

- a) naam en adres van de verantwoordelijke;
- b) het signalement en de eenzelveidheidskenmerken van het rund;
- c) de uiterste slachtdatum.

Dit stuk, waaraan de identificatiekaart wordt gehecht, vergezelt het rund tot aan de afmaking.

§ 2. De verantwoordelijke moet bovendien voor elk af te maken rund voor het vertrek uit de haard op het stuk bedoeld in § 1, de datum van vertrek en het slachthuis van bestemming invullen en het stuk ondertekenen.

Art. 18. Elk af te maken rund bedoeld in artikel 15 moet:

§ 1. binnen de drie dagen volgend op de dag van het vertrek uit de haard, zaterdag, zondag en feestdagen niet inbegrepen, worden afgemaakt, zonder de uiterste slachtdatum vermeld op het stuk bedoeld bij artikel 17, § 1, te overschrijden;

§ 2. (vanuit het veebeslag gevoerd worden naar het slachthuis door de inspecteur-dierenarts aangeduid, in een vervoermiddel dat werd verzegeld door de inspecteur-dierenarts of zijn afgevaardigde. De aankomst in het slachthuis moet plaatsvinden tussen 9 uur en 12 uur.) <KB 19.08.1992>

Nochtans moet het rund dat heeft verworpen naar het dichtst bijgelegen, door de inspecteur-dierenarts aangewezen openbaar slachthuis voor afmaking worden vervoerd.

Art. 19. <KB 20.10.1992> § 1. Bij het binnenkomen in het slachthuis mag de verzegeling van het vervoermiddel waarmee op bevel af te slachten dieren worden aangevoerd, slechts worden verbroken onder rechtstreeks toezicht van de keurder, nadat de dieren in het register der binnengekomen dieren zijn ingeschreven met vermelding van de bijzondere reden van de afslachting.

§ 2. De exploitant van het slachthuis tekent een ontlasting voor de verantwoordelijke persoon bedoeld in artikel 21, tenzij de keurder onregelmatigheden heeft vastgesteld.

Art. 20. <KB 20.10.1992> Als bewijs van slachting stuurt de exploitant van het slachthuis binnen de acht dagen na de slachting het in artikel 17, § 1, bedoelde stuk waaraan de identificatiekaart is gehecht, nadat hij het behoorlijk heeft ingevuld en ter ondertekening heeft voorgelegd aan de keurder, terug aan de inspecteur-dierenarts die het heeft afgeleverd.

Art. 21. De bij het vervoer van een bij bevel af te maken rund verantwoordelijke persoon moet de verantwoordelijke van wie hij het heeft overgenomen ten welke titel ook, een getekende verklaring overhandigen waarbij hij erkent op de hoogte te zijn van het bevel tot afmaking, van de uiterste slachtdatum en van het aangewezen slachthuis.

Hij vermeldt op die verklaring de datum waarop het rund de haard verlaat.

Onder verantwoordelijke persoon wordt verstaan de eigenaar, de houder, de lasthebber, de makelaar of ieder andere publiek- of privaatrechtelijke persoon die, in welke hoedanigheid ook een recht laat gelden op het af te slachten rund bij het vervoer uit de haard naar het slachthuis.

Art. 22. De verantwoordelijke persoon voor een bij bevel af te maken rund bedoeld in artikel 21 moet dit rund rechtstreeks van de haard naar het slachthuis van bestemming brengen.

Het is verboden zulke runderen te vervoeren met een voertuig waarin tegelijkertijd dieren worden vervoerd bestemd voor de kweek, de melkwinning of de vetmesting.

Afdeling 3. - Vergoedingen.

Art. 23. § 1. (Voor zover een rund wordt afgeslacht overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2, wordt, binnen de grenzen van de budgettaire kredieten, aan de verantwoordelijke een vergoeding toegekend die berekend wordt volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 november 1991, betreffende de schatting van en de vergoeding voor runderen afgeslacht in het kader van de gezondheidspolitie) <KB 28.11.1991>

(§ 1bis. In afwijking van de bepalingen van § 1 wordt een forfaitaire vergoeding van 2 000 F toegekend zowel aan de verantwoordelijke van het erkend vetmestingscentrum, als aan de verantwoordelijke van de haard voor elk rund dat werd afgeslacht overeenkomstig de bepalingen van artikel 23bis, 2.) <KB 27.01.1989>

§ 2. De vergoedingen voorzien in § 1 (en § 1bis) worden, voor rekening van de Staat, aan de rechthebbende uitbetaald door bemiddeling van de provinciale verbonden voor veeziektenbestrijding opgericht overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 7 mei 1963 houdende inrichting van de bestrijding der veeziekten.

<KB 27.01.1989>

De Minister van Landbouw maakt aan de erkende verbonden het bedrag van die vergoedingen over op voorlegging van een maandelijks verzamelstaat van de schuldvorderingen met vermelding van het aantal afgemaakte dieren evenals de vergoeding aan elk rund toegekend.

Te dien einde kunnen voorschotten toegekend worden aan de erkende verbonden door de Minister van Landbouw, mits gunstig advies van de inspecteur van Financiën. Die voorschotten zullen voor het afsluiten van het dienstjaar verantwoord worden.

§ 3. Onverminderd de toepassing van strafbepalingen verliest de rechthebbende elk recht op vergoeding indien hij de bepalingen van dit besluit niet naleeft of de instructies gegeven door de inspecteur-dierenarts in uitvoering van dit besluit niet nakomt.

Afdeling 3bis. - Zonale profylaxie. <Deze afdeling werd pas ingevoegd bij KB 20.01.1988>

Art. 23bis. <Ingevoegd bij KB 20.01.1988> De Minister van Landbouw kan tijdelijk in de gemeenten of gebieden, door hem aangeduid, (...): <KB 19.08.1992>

(1. Afwijkende maatregelen nemen met het oog op de intensifiëring en de organisatie van de opsporing van brucellose en van de uitvoering van serologische balans en andere onderzoeken. Hij bepaalt de termijnen waarbinnen ze moeten uitgevoerd worden;) <KB 09.01.1991>

(2. In afwijking van de artikels 9 en 14 tot 22, onder de voorwaarden die hij bepaalt, de rechtstreekse overbrenging van een haard naar een erkend vetmestingscentrum toelaten van runderen opgenomen in een uitzuiveringsplan, met uitzondering van vrouwelijke runderen die drachtig of in lactatie zijn of verworpen hebben en de termijn voor afslachting bepaald in artikel 15 voor de als dusdanig overgebrachte runderen verlengen.) <KB 27.01.1989>

3. in afwijking van de bepalingen van artikel 38 volgens de wijze die hij bepaalt, het inenten tegen brucellose toelaten met de entstof BUCK 19 of een andere entstof goedgekeurd door de Europese Gemeenschappen, evenals de bijzondere maatregelen die er van toepassing zijn, treffen.

(4. in afwijking van de bepalingen van dit besluit, maatregelen nemen ten opzichte van de ((veebeslagen)) waarvoor hij bepaalt dat andere antigenen dan die voortkomend uit wilde brucellas op de resultaten van de laboratoriumonderzoeken hebben kunnen interfereren.) <KB 10.01.1990> <KB 19.08.1992>

(5. afwijkende maatregelen nemen voor de aflevering van de attesten bedoeld in artikel 41.

6. De voorwaarden bepalen waaraan het vervoer van runderen afkomstig van verdachte bedrijven of haarden van brucellose moet voldoen.) <KB 09.01.1991>

(7. Maatregelen nemen in verband met het toelaten van runderen op weiden.) <KB 19.08.1992>

Afdeling 4. - Vrijgeven van de haard.

A. Niet alle runderen zijn afgemaakt.

Art. 24. Wanneer niet alle runderen zijn afgemaakt is de verantwoordelijke, na de afmaking van het laatste rund opgenomen in een uitzuiveringsplan, verplicht binnen een bepaalde termijn, de runderen van twaalf maanden of ouder te doen onderzoeken door een aangenomen dierenarts naar keuze.

Die termijn bedraagt één maand in geval van uitzuivering na een eerste serologische balans en twee maanden in geval van uitzuivering na een volgende serologische balans, (onverminderd de bepalingen, onder andere van de artikelen 10, 11, 13 en 56.) <KB 20.01.1988>

Die termijn kan worden teruggebracht tot acht dagen na de afmaking van het laatste rund opgenomen in een uitzuiveringsplan, wanneer (het overblijvende veebeslag) enkel nog runderen jonger dan 15 maanden bevat. <KB 19.08.1992>

Art. 25. Wanneer de uitslag van de onderzoeken bedoeld in artikel 24 het bestaan van brucellose bevestigt, blijven de bepalingen van het hoofdstuk III van toepassing.

Art. 26. De inspecteur-dierenarts heft de maatregelen in de haard op en geeft de haard vrij wanneer:

1. de uitslag van de onderzoeken bedoeld in artikel 24 het bestaan van brucellose weerlegt;

(2. De verantwoordelijke de runderen van twaalf maanden of ouder, gedurende één jaar, om de drie maanden heeft doen onderzoeken door een aangenomen dierenarts naar keuze en wanneer de uitslagen daarvan het bestaan van brucellose hebben weerlegt;

Wanneer twee opeenvolgende serologische balans en met een tussentijd van drie maanden uitgevoerd, het bestaan van brucellose hebben weerlegt kan de inspecteur-dierenarts bepaalde maatregelen opheffen.) <KB 27.01.1989>

3. de lokalen en alle recipiënten, installaties en andere voorwerpen die voor (het veebeslag) gebruikt worden schoongemaakt en ontsmet zijn overeenkomstig de voorschriften van de inspecteur-dierenarts; <KB 19.08.1992>

4. de weiden, waar aangetaste runderen verbleven hebben, niet eerder waar in gebruik worden genomen dan na het verstrijken van een periode van zestig dagen nadat de aangetaste runderen eruit verwijderd werden.

B. Alle runderen zijn afgemaakt.

Art. 27. De inspecteur-dierenarts heft de maatregelen in de haard op en geeft de haard vrij wanneer:

- (1. alle runderen hetzij afgeslacht zijn, hetzij overgebracht zijn naar een erkend vetmestingscentrum overeenkomstig de bepalingen van artikel 23bis, 2.) <KB 27.01.1989>
2. de lokalen en alle recipiënten, installaties en andere voorwerpen die voor (het veebeslag) gebruikt worden schoongemaakt en ontsmet zijn overeenkomstig de voorschriften van de inspecteur-dierenarts; <KB 19.08.1992>
3. de weiden, waar aangetaste runderen verbleven hebben, niet eerder weer in gebruik worden genomen dan na het verstrijken van een periode van zestig dagen nadat ze eruit verwijderd werden.

Art. 28. Van zodra de inspecteur-dierenarts de maatregelen opheft en de haard vrij geeft, stelt hij daarvan de verantwoordelijke officieel in kennis en hij maakt een afschrift ervan aan de burgemeester en aan het hoofdbestuur van de diergeneeskundige dienst over.

Afdeling 5. - De schutkring.

Art. 29. Wanneer een haard bevestigd wordt, bakent de inspecteur-dierenarts een schutkring af. Hij stelt daarvan de verantwoordelijken, die in de schutkring runderen hebben, evenals de burgemeester officieel in kennis. Hij licht terzelfdertijd de verantwoordelijken in over het besmettingsgevaar dat hun (veebeslag) bedreigt, geeft onderrichtingen en raad bij het nemen van voorzorgsmaatregelen en, zo hij het nodig acht, legt hij maatregelen op om de eventuele uitbreiding van brucellose te voorkomen. <KB 19.08.1992>
Indien de inspecteur-dierenarts in de schutkring maatregelen oplegt, stelt hij daarvan de verantwoordelijken evenals de burgemeester officieel in kennis.

Art. 30. Wanneer de inspecteur-dierenarts in de schutkring maatregelen opheft, of wanneer hij beslist een schutkring vrij te geven, stelt hij daarvan de verantwoordelijken evenals de burgemeester officieel in kennis.

HOOFDSTUK IV - Algemene bepalingen

Eerste Afdeling. - Diagnostiek.

Art. 31. 1. (Alleen het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek en de in bijlage III voorkomende laboratoria zijn gemachtigd biologische proeven op melk, bloed en op elke andere stof, met het oog op de diagnose van runderbrucellose te verrichten.) <KB 20.01.1988>

2. De hierboven genoemde laboratoria werken inzake de bestrijding van de runderbrucellose onder het toezicht van de diergeneeskundige dienst, in het bijzonder van de inspecteur-dierenartsen in wiens ambtsgebied zij gelegen zijn. Hun inrichting en uitrusting worden door de Staat geregeld.
3. De territoriale bevoegdheid van de genoemde laboratoria wordt door de Minister van Landbouw bepaald.

Art. 32. De hierboven vermelde laboratoria voeren de biologische proeven bepaald in de bijlage II uit onder het technisch toezicht van het Nationaal Instituut voor diergeneeskundig onderzoek. Op advies van het voormeld Instituut kan de Minister van Landbouw eveneens andere proeven opleggen. Zij voeren zonder verwijl op het bloed en de stoffen die hen werden overgemaakt, de proeven uit met het oog op de diagnostiek van de runderbrucellose.

Art. 33. Enkel de resultaten van de proeven in de hierboven vermelde laboratoria uitgevoerd worden in aanmerking genomen voor de toepassing van de bepalingen van dit besluit.

Art. 34. De hierboven vermelde laboratoria delen al de uitslagen van de onderzoeken uitgevoerd met het oog op de diagnose van brucellose mede aan de inspecteur-dierenarts en aan de dierenarts.

Art. 35. De dierenarts beschikt over vijftien dagen, te rekenen vanaf de dag waarop hij de uitslagen ontvangt om die leesbaar in te schrijven op de identificatiekaart en om die te ondertekenen. Hij vermeldt er het aantal I.E. agglutinenen per milliliter, het resultaat van de complementbindingsreactie en de datum van het onderzoek.

Afdeling 2. - Entstoffen en antigenen.

Art. 36. Het is verboden entstoffen tegen brucellose, die niet werden verdeeld overeenkomstig de bepalingen van het ministerieel besluit van 10 juli 1964 betreffende de controle en de distributiewijze van bepaalde geneesmiddelen in bezit te hebben te vervoeren, te gebruiken, te kopen, te verkopen, te koop te bieden, onder bezwarende of kosteloze titel af te staan of af te leveren.

Art. 37. Het is verboden antigenen die niet door het Nationaal Instituut voor diergeneeskundig onderzoek werden gecontroleerd en afgeleverd, te bezitten, te vervoeren, te gebruiken, te kopen, te verkopen, te koop aan te bieden onder kosteloze of bezwarende titel af te staan of af te leveren (...) <KB 20.01.1988>

Art. 38. Elke inenting tegen brucellose is verboden. Evenwel kan de inspecteur-dierenarts ontheffing verlenen voor inenting van vrouwelijke runderen op de leeftijd tussen 4 en 6 maanden door een aangenomen dierenarts en op kosten van de verzoeker met de entstof Buck 19 of met andere entstoffen goedgekeurd door de Europese

Gemeenschappen.

De erkende dierenarts die de inenting verricht is verplicht:

- a) op de dag zelf van zijn tussenkomst de datum van inenting in te schrijven op de identificatiekaart in de voorziene kolom en deze te tekenen;
- b) de inspecteur-dierenarts, die de ontheffing verleend heeft, hiervan zonder verwijl te verwittigen.

Afdeling 3. - Kwalificatie van de (veebeslagen). <KB 19.08.1992>

Art. 39. § 1. Een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij kan de kwalificatie (veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij verkrijgen na een minimumtermijn van drie jaar, indien: <KB 19.08.1992>

1. geen enkel rund aanwezig is dat minder dan drie jaar geleden is ingeënt tegen brucellose;
2. de in bijlage I, C, c, vermelde voorwaarden gedurende deze drie jaar zonder onderbreking in acht zijn genomen;
3. na afloop van het derde jaar, de runderen die ouder zijn dan twaalf maanden bij een bloedserumagglutinatief, een brucellose-titer van minder dan 30 I.E. agglutinen per milliliter en bij een complementbindingsreactie een negatief resultaat hebben vertoond.

§ 2. Wanneer een rund afkomstig uit een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij aan een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij toegevoegd wordt, wordt aan deze laatste het gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij toegekend gedurende twee jaar te rekenen vanaf de datum van de opnemings voor zover: <KB 19.08.1992>

1. het op het tijdstip van opnemings ten minste achttien maanden oud is;
  2. het eventueel een tegen brucellose ingeënt rund betreft en de inenting meer dan een jaar geleden heeft plaatsgevonden;
  3. het binnen de dertig dagen vóór zijn opnemings bij een bloedserumagglutinatief een brucellose-titer van minder dan 30 I.E. agglutinen per milliliter en bij een complementbindingsreactie een negatief resultaat heeft vertoond.
- § 3. Indien in een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij bij één of meerdere runderen een vermoeden van brucellose wordt vastgesteld kan, in plaats van intrekking van de kwalificatie van (dit veebeslag), zij voorlopig worden geschorst, indien het verdachte rund of de verdachte runderen, onmiddellijk worden afgeslacht of afgezonderd. <KB 19.08.1992>

De voorlopige schorsing kan worden opgeheven indien twee bloedserumagglutinatief verricht met een tussentijd van zes tot acht weken op alle runderen van twaalf maanden of ouder een brucellose-titer van minder dan 30 I.E. agglutinen per milliliter vertonen.

De afgezonderde runderen kunnen opnieuw in (het veebeslag) worden opgenomen indien in het tijdsverloop van zes tot acht weken twee bloedserumagglutinatief een brucellose-titer van minder dan 30 I.E. agglutinen per milliliter en twee complementbindingsreactief een negatief resultaat hebben opgeleverd. <KB 19.08.1992>

§ 4. De in § 3 vermelde bepalingen zijn eveneens van toepassing op (het veebeslag) met gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij wanneer bij een of meerdere runderen van meer dan dertig maanden oud een verdenking van de ziekte is vastgesteld. <KB 19.08.1992>

Afdeling 4. - (Weidegang, verhandeling en vervoer van runderen.) <KB 19.08.1992>

Art. 40. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 7, § 1, 3 en 9, 3, is het verboden een rund op de openbare weg te laten verplaatsen of te vervoeren, tentoon te stellen, te verwerven, ten kosteloze of ten bezwarende titel over te dragen tenzij (het drager is van de voorgeschreven oormerken en) het vergezeld is van een identificatiekaart waaraan een nauwkeurig en geldig ingevuld attest is gehecht. <KB 20.01.1988>

(In afwijking van de bepalingen van lid 1, mogen vervoerd worden zonder attest:

- ingevoerde gebruiks-, fok- of slachtrunderen rechtstreeks vanaf het douanebureau van invoer tot aan het bedrijf of het slachthuis van bestemming onder dekking van het gezondheidscertificaat dat de vracht moet vergezellen;
- runderen die afgeslacht worden in het kader van de officiële dierenziektenbestrijding, rechtstreeks van het veebeslag van herkomst naar het slachthuis van bestemming onder dekking van een begeleidend document afgeleverd door de inspecteur-dierenarts;
- runderen die met het oog op noodslachting rechtstreeks van het veebeslag van herkomst naar een slachthuis overgebracht worden.) <KB 09.01.1991>

Behoeft geen attest en geen identificatiekaart te hebben, het rund dat zich op de openbare weg bevindt wegens de normale bedrijfsvoering.

(Lid 4 opgeheven) <KB 09.01.1991>

Art. 40bis. <Ingevoegd bij KB 19.08.1992> Elke verantwoordelijke die runderen buiten de gemeente waar de bedrijfszetel is gevestigd of buiten een zone met een straal van maximum 5 km rond de bedrijfszetel, op weiden houdt, moet jaarlijks vóór 1 april bij de inspecteur-dierenarts van de omschrijving waar de bedrijfszetel is gevestigd, aangifte doen van de ligging (adres of eventueel schets met naam van de aangrenzende grondgebruikers alsook de nummers van het kadaster) van deze weiden.

Elke persoon die dieren, afkomstig van verschillende veebeslagen, op zijn weiden toelaat, moet jaarlijks vóór 1 april aangifte doen van de ligging der weiden (adres + nummers van het kadaster) en van de veebeslagen waartoe de dieren behoren bij de inspecteur-dierenarts van zijn omschrijving.

Voor het jaar 1992 moet de aangifte bedoeld in de vorige twee leden, gebeuren binnen de dertig dagen die volgen op de dag waarop dit artikel in werking treedt.
Indien zich in de loop van het jaar enige wijziging aan de toestand van vóór 1 april zou voordoen, dient deze binnen de zeven dagen te worden aangegeven.

Art. 41. <KB 09.01.1991> De Minister van Landbouw stelt het model op van het in artikel 40 bedoelde attest. Het vermeldt het gezondheidsstatuut met betrekking tot runderbrucellose van het veebeslag waaruit het rund afkomstig is. Het kan eveneens inlichtingen bevatten betreffende andere besmettelijke ziekten, evenals betreffende de herkomst van het dier en de verantwoordelijke persoon bij het vervoer.

Het attest, nauwkeurig ingevuld inzonderheid aan de hand van de inlichtingen verstrekt door de inspecteur-dierenarts, wordt afgeleverd door de aangenomen dierenarts.

Het attest is geldig vanaf de datum van aflevering gedurende (veertien dagen voor de fok- en gebruiksrunderen en gedurende acht dagen voor de slachtrunderen), hetzij de inspecteur-dierenarts er anders over beslist. Tijdens de geldigheidsduur van het attest kan de inspecteur-dierenarts op elk ogenblik de naar zijn inzicht nuttige controles uitvoeren en zo nodig elke wijziging aan het attest aanbrengen. <KB 17.04.1992> <KB 19.07.1996> <KB 10.09.1996>

(Voor runderen jonger dan 180 dagen, afkomstig uit een officieel brucellosevrij rundveebeslag, kan het attest worden vervangen door het voorlopige identificatiedocument bedoeld in artikel 17 van het koninklijk besluit van 19 december 1990 betreffende de identificatie van de runderen.) <KB 17.04.1992>

Art. 42. <KB 20.01.1988> Onverminderd de bepalingen van artikel 39, § 2, bekomt een (veebeslag) waaraan een rund wordt toegevoegd het statuut van (het veebeslag) van herkomst, indien dit lager is dan het eigen statuut. In dit geval is het artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 december 1978 tot bevordering van de runderbrucellosebestrijding niet meer van toepassing totdat (het veebeslag) waaraan het rund werd toegevoegd, terug zijn oorspronkelijk gezondheidsstatuut verkregen heeft. <KB 19.08.1992>

Indien runderen, afkomstig van bedrijven met verschillende statuten, tijdens de overbrenging contacten hebben, vervangt het laagste statuut het statuut vermeld op de attesten.

Art. 43. (Hij die een rund verwerft voor de kweek, melkwinning of vetmesting moet:

1° van de overdrager de afgifte eisen van het attest dat het dier vergezelt zoals bedoeld in artikel 40 en het behoorlijk ingevuld doen toekomen bij de inspecteur-dierenarts, onmiddellijk na ontvangst van de resultaten van de voorgeschreven onderzoeken;

2° binnen de 48 uren volgend op de verwerving van het rund, beroep doen op een aangenomen dierenarts naar zijn keuze, om het dier te onderzoeken en over te gaan tot het nemen van een bloedmonster en desgevallend van elke andere stof noodzakelijk voor de diagnose van de brucellose, overeenkomstig de onderrichtingen van de Minister van Landbouw.

Deze verplichting tot staalname is niet van toepassing op runderen jonger dan twaalf maanden en op mannelijke runderen of castraten jonger dan dertig maanden, bestemd voor de vetmesting.) <KB 20.01.1988>

(Hij mag het rund alleen toevoegen aan zijn ((veebeslag)) op voorwaarde dat de onderzoeken bedoeld in het eerste lid, 2°, negatieve resultaten hebben gegeven.) <KB 20.01.1988> <KB 19.08.1992>

Elk rund in een bedrijf binnengebracht en er meer dan acht dagen gehouden, wordt aangezien als gehouden voor kweek, melkwinning of vetmesting.

Art. 43bis. <Ingevoegd bij KB 20.01.1988> De aangenomen dierenarts bedoeld in artikel 43 is gehouden:

1° de gelijkvormigheid van de identificatiemerken en van het signalement van het rund met deze vermeld op de identificatiekaart en het attest zoals bedoeld in artikel 40, evenals de geldigheid van dit laatste na te gaan. In voorkomend geval brengt hij de inspecteur-dierenarts op de hoogte van vastgestelde onregelmatigheden;

2° binnen de drie dagen volgend op de oproep van de verwerfer over te gaan tot klinisch onderzoek van het rund evenals tot het nemen van de vereiste monsters overeenkomstig de onderrichtingen van de Minister van Landbouw;

3° op zijn verantwoordelijkheid de monsters te laten toekomen voor analyse in het provinciaal laboratorium bedoeld in bijlage III;

4° zodra hij de resultaten van deze analyse ontvangt, ze mee te delen aan de verwerfer en ze in te schrijven op het attest bedoeld in artikel 40.

Art. 44. Het is verboden een rund afkomstig uit een haard of een bedrijf waarop de bepalingen van artikel 7 van toepassing zijn te vervoeren terzelfdertijd met dieren van elk soort of met goederen afkomstig van of bestemd voor een landbouwbedrijf.

Art. 45. Elk rund dat openbaar te koop wordt gesteld moet vergezeld zijn van een door een aangenomen dierenarts afgeleverd nauwkeurig ingevuld en geldig attest met vermelding van:

1. het gezondheidsstatuut van (het veebeslag) van herkomst en indien het rund twaalf maanden of ouder is, dat het binnen dertig dagen voor het openbaar te koop stellen bij een bloedserumagglutinatie een brucellose titer van minder dan 30 I.E. agglutininen per milliliter en bij een complementbindingsreactie een negatief resultaat heeft vertoond. <KB 19.08.1992>

Betreft het een ingeënt vrouwelijk rund jonger dan 30 maanden dan mag de bloedserumagglutinatie een

brucellose titer van 30 of meer, maar minder dan 80 I.E. agglutinen per milliliter vertonen, mits de complementbindingsreactie negatief is.

2. de uitslag van het klinisch onderzoek.

Daarenboven mag het rund tijdens de overbrenging niet in contact zijn geweest met runderen afkomstig van (veebeslagen) met een slechtere gezondheidstoestand. <KB 19.08.1992>

Afdeling 5. - Getuigschriften en registers.

Art. 46. Ieder verantwoordelijke kan van de inspecteur-dierenarts een getuigschrift bekomen waarbij bevestigd wordt dat zijn (veebeslag) het gezondheidsstatuut B1, B2, B3 of B4 heeft, overeenkomstig de voorwaarden gesteld in bijlage I, A, B, C of D. <KB 19.08.1992>

De Minister van Landbouw bepaalt het model van die getuigschriften.

Art. 47. De getuigschriften zijn, tenzij de inspecteur-dierenarts anders beslist, geldig gedurende één jaar en hun geldigheid wordt verlengd indien de voorwaarden van artikel 46 vervuld blijven.

Tijdens de geldigheidsduur van het getuigschrift kan de inspecteur-dierenarts op elk ogenblik de naar zijn inzicht nuttige controles doen uitvoeren.

Art. 48. De verantwoordelijke is verplicht het getuigschrift aan de inspecteur-dierenarts terug te geven wanneer zijn (veebeslag) niet meer voldoet aan de gestelde voorwaarden. <KB 19.08.1992>

Art. 49. Ieder inspecteur-dierenarts legt overeenkomstig de richtlijnen van de diergeneeskundige dienst, een lijst aan van de (veebeslagen) van zijn ambtsgebied met vermelding van hun gezondheidsstatuut ten aanzien van brucellose evenals een lijst van de haarden. <KB 19.08.1992>

Afdeling 6. - Vergoedingen aan de dierenartsen.

Art. 50. § 1. Aan de dierenartsen wordt een forfaitaire vergoeding van 200 frank verleend voor het eerste bezoek in een door de inspecteur-dierenarts bevestigde haard.

Dit bedrag dekt alle kosten voor vacatie, verplaatsing, verzending van de monsters en inschrijving van de uitslag op de identificatiekaart. Het wordt uitbetaald op voorlegging van de behoorlijk verantwoorde trimestriële staat, door de inspecteur-dierenarts voor waar en echt verklaard.

§ 2. Aan de vleeskeurder, die de bepalingen van artikel 20 uitvoert, wordt door de erkende verbonden een vergoeding van 20 frank per afgeslacht dier uitbetaald.

Afdeling 7. - Bijzondere bepalingen.

Art. 51. Ieder verantwoordelijke onderwerpt de (veebeslagen) met gezondheidsstatuut B1 of B2 aan serologische tests tot dat zij het gezondheidsstatuut B3 of B4 bereiken. <KB 19.08.1992>

Art. 52. Ieder verantwoordelijke kan de inspecteur-dierenarts raadplegen nopens de profylaxis van zijn (veebeslag) tegen brucellose. <KB 19.08.1992>

Art. 53. Elk dringend geval, bij dit besluit niet voorzien, wordt door de inspecteur-dierenarts beslecht.

Art. 54. Ieder verantwoordelijke moet de voorschriften naleven die hem ten aanzien van de runderbrucellosebestrijding door de inspecteur-dierenarts worden gegeven; hij verstrekt de inspecteur-dierenarts de gevraagde inlichtingen betreffende de gezondheidstoestand van zijn (veebeslag) in verband met de brucellose; hij dient, op aanvraag van de inspecteur-dierenarts of de politieautoriteiten, het bewijs over te leggen dat zijn rund of zijn (veebeslag) aan de in dit besluit voorgeschreven voorwaarden voldoet. Bij niet voldoening hieraan wordt elk rund beschouwd als aangetast en elk bedrijf als haard en zijn de maatregelen van artikel 9 onmiddellijk van toepassing. Die verantwoordelijke mag zich niet verzetten tegen het nemen van bloed- of melkmonsters of van gelijk welke andere stof nodig voor de diagnose van de brucellose in zijn (veebeslag) en hij moet zijn medewerking verlenen aan de daartoe gemachtigde personen. <KB 19.08.1992>

Art. 54bis. <Ingevoegd bij KB 10.01.1990> Het in de handel brengen, de verkoop, de aankoop, de uitwisseling, de onder kosteloze of bezwarende titel afstand, en het vervoer met uitzondering van de in artikel 9, lid 2, punt 3, lid 1, bedoelde overbrenging, van dieren of dierlijke producten die afkomstig zijn van een bedrijf waarin de door of op grond van dit besluit voorgeschreven balans, of het uitzuiveringsplan niet worden uitgevoerd, zijn verboden zodra die overtredingen bij proces-verbaal worden vastgesteld en zo lang die maatregelen niet worden uitgevoerd.

De identiteit en het adres van de verantwoordelijken waarvan bedrijven worden getroffen of ophouden getroffen te worden door het in eerste lid verbod, worden aan derden medegedeeld, inzonderheid bij publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Art. 55. Weigert de verantwoordelijke de opgelegde maatregelen of bevelen uit te voeren dan doet de burgemeester, op verzoek van de inspecteur-dierenarts deze ambtshalve uitvoeren, onder toezicht van de politie of rijkswacht, voor rekening van de betrokkene.
De kosten worden door het gemeentebestuur teruggevorderd.

Art. 56. Ieder dierenarts moet inzake brucellose de door de inspecteur-dierenarts verstrekte onderrichtingen naleven en op elk ogenblik aan deze de gevraagde inlichtingen verstrekken.
Iedere aangenomen dierenarts kan te allen tijde door de inspecteur-dierenarts worden opgevorderd om binnen de door hem gestelde termijn over te gaan tot het nemen van bloedmonsters of elke andere stof bij runderen bestemd voor onderzoek met het oog op de diagnose van de brucellose.

Art. 57. (...) (opgeheven) <KB 20.01.1988>

Wanneer de verantwoordelijke weigert het afmakingsbevel uit te voeren moet de burgemeester de maatregelen van overheidswege doen uitvoeren onder de bewaking van de plaatselijke politie, indien nodig doet hij een beroep op de hulp van de rijkswacht. Hetzelfde geldt wanneer de verantwoordelijke van het rund onbekend is. De kosten worden door het gemeentebestuur teruggevorderd.

Afdeling 8. - Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 58. § 1. Voor de runderen opgenomen in een uitzuiveringsplan opgemaakt krachtens de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 augustus 1976 betreffende de bestrijding van de runderbrucellose en die op de dag van de inwerkingtreding van dit besluit nog niet zijn afgemaakt stelt binnen de dertig dagen van de bekendmaking van dit besluit, de inspecteur-dierenarts een uitzuiveringsplan op, zoals voorzien in artikel 14.

Voor runderen opgenomen in een uitzuiveringsplan opgemaakt vóór de inwerkingtreding van dit besluit en die vóór die datum werden afgemaakt zonder dat een vergoeding werd vastgesteld, stelt de inspecteur-dierenarts de vergoeding vast zonder beroep overeenkomstig een der volgende categorieën waartoe zij behoren:

1e categorie: rund jonger dan één jaar: 6 000 frank;

2e categorie: rund van één jaar en ouder: 8 000 frank;

3e categorie: melkkoe in productie of drachtig en vaars zeven maand of meer drachtig: 12 000 frank.

De vergoeding is gelijk aan 100 pct. van de bedragen per categorie hierboven vermeld.

§ 2. De vergoedingen aan erkende dierenartsen en vleeskeurders, voor verleende prestaties uitgevoerd op verzoek van de inspecteur-dierenarts in toepassing van voornoemd koninklijk besluit van 2 augustus 1976, zijn verschuldigd overeenkomstig de tarieven bepaald bij dit besluit en op voorlegging van verantwoorde trimestriële staten, door de inspecteur-dierenarts voor echt verklaard.

Art. 59. <KB 20.01.1988> Overtredingen van de bepalingen van dit besluit worden opgespoord, vastgesteld en gestraft overeenkomstig de hoofdstukken V en VI van de Dierengezondheidswet van 24 maart 1987.
De dieren die in beslag worden genomen en indien ze teruggebracht werden bij de eigenaar worden beschouwd als verdacht aangetast door brucellose en de bepalingen van de artikels 7 en 8 zijn van toepassing op deze bedrijven.

Alle kosten van vervoer en van serologisch onderzoek vallen ten laste van de overtreders.

Art. 60. Het koninklijk besluit van 2 augustus 1976 betreffende de bestrijding van de runderbrucellose en het ministerieel besluit van 3 augustus 1976 betreffende de bestrijding van de runderbrucellose worden opgeheven.

Art. 61. Dit besluit treedt in werking de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Art. 62. Onze Minister van Landbouw en Middenstand wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 10.09.1996 (B.S. 05.10.1996)

Koninklijk besluit van 19.07.1996 (B.S. 13.08.1996)

Koninklijk besluit van 20.10.1992 (B.S. 29.10.1992)

Koninklijk besluit van 19.08.1992 (B.S. 15.09.1992)

Koninklijk besluit van 17.04.1992 (B.S. 08.05.1992)

Koninklijk besluit van 28.11.1991 (B.S. 19.12.1991)

Koninklijk besluit van 09.01.1991 (B.S. 15.05.1991)

Koninklijk besluit van 10.01.1990 (B.S. 16.01.1990)

Koninklijk besluit van 27.01.1989 (B.S. 09.02.1989)

Koninklijk besluit van 20.01.1988 (B.S. 05.02.1988)

Bijlage I

<KB 20.01.1988>: Gezondheidsstatuut van de (veebeslagen). <KB 19.08.1992>

A. Onder (veebeslag) met gezondheidsstatuut B1 wordt verstaan: een (veebeslag) waarvan de klinische antecedenten en de toestand op het gebied van de inenting en op serologisch gebied onbekend zijn. <KB 19.08.1992>

B. Onder (veebeslag) met gezondheidsstatuut B2 wordt verstaan: een (veebeslag) waarvan de klinische antecedenten, de toestand op het gebied van de inenting en op serologisch gebied bekend zijn en waarbij routinecontroletests worden verricht overeenkomstig bijlage 1 C, nodig om dergelijk (veebeslag) een B3 (brucellosevrij) of B4 (officieel brucellosevrij) gezondheidsstatuut te geven. <KB 19.08.1992>

C. Onder (veebeslag) met gezondheidsattest B3 of brucellosevrij wordt verstaan: een (veebeslag): <KB 19.08.1992>

a) waartoe geen mannelijk rund behoort dat tegen brucellose is ingeënt;

b) waar alle of een deel van de vrouwelijke runderen zijn ingeënt:

- op een leeftijd van ten hoogste zes maanden met de levende entstof Buck 19, of met een andere door de Europese Gemeenschappen goedgekeurde entstof;

- op een leeftijd van ten hoogste vijftien maanden, met de gedode geadjuveerde entstof 45/20, die officieel gecontroleerd en erkend is;

c) waar alle runderen voldoen aan de in bijlage I, D, b en c, vermelde voorwaarden, met dien verstande dat de runderen die jonger zijn dan dertig maanden en die met de levende entstof Buck 19 zijn ingeënt, bij een bloedserumagglutinatatie een brucellose titer van 30 I.E. per milliliter of meer, maar minder dan 80 I.E. per milliliter vertonen, mits zij bij de complementbindingsreactie:

- een titer van minder dan 30 EEG-eenheden vertonen, indien het vrouwelijke runderen betreft die minder dan twaalf maanden geleden zijn ingeënt;

- in alle andere gevallen een titer van minder dan 20 EEG-eenheden vertonen.

De serumagglutinatietests bedoeld onder punt D, c, i, mogen vervangen worden door gebufferde brucella-antigeentests uitgevoerd overeenkomstig bijlage II, onder D of door micro-agglutinatietests uitgevoerd overeenkomstig bijlage II, punt G;

d) waaraan geen enkel rund is toegevoegd zonder een attest van een dierenarts, waaruit blijkt dat het voldoet aan de in bijlage I, D, d gestelde voorwaarden, of dat het afkomstig is van een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B3 of brucellosevrij en, in dit geval, indien twaalf maanden of ouder, binnen dertig dagen voor de opname in het veebeslag, bij een bloedserumagglutinatatie, verricht overeenkomstig bijlage II, een brucellose titer van minder dan 30 I.E. per milliliter en een negatieve complementbindingsreactie heeft vertoond. <KB 19.08.1992>

Betreft het echter een ingeënt rund jonger dan dertig maanden, dan mag de bloedserumagglutinatatie een brucellose titer van 30 I.E. per milliliter of meer, maar minder dan 80 I.E. per milliliter vertonen, mits het bij de complementbindingsreactie:

- een titer van minder dan 30 EEG-eenheden vertoont, indien het een vrouwelijk rund betreft dat minder dan twaalf maanden geleden is ingeënt;

- na de twaalfde maand volgend op de inenting een titer van minder dan 20 EEG-eenheden vertoont.

D. Onder (veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij wordt verstaan, een (veebeslag): <KB 19.08.1992>

a) waartoe geen runderen behoren die tegen brucellose zijn ingeënt, tenzij het vrouwelijke runderen betreft die minstens drie jaar geleden zijn ingeënt;

b) waar alle runderen sedert ten minste zes maanden geen klinische brucelloseverschijnselen vertonen;

c) waar alle runderen die twaalf maanden of ouder zijn:

i) bij 2 onder officieel toezicht met een tussenpoos van ten minste drie maanden en ten hoogste twaalf maanden volgens het bepaalde in bijlage II, verrichte bloedserumagglutinaties een brucellose titer hebben vertoond van minder dan 30 I.E. per milliliter; de eerste bloedserumagglutinatatie kan worden vervangen door drie ringtests, uitgevoerd met een tussenpoos van drie maanden, mits de tweede bloedserumagglutinatatie ten minste zes weken na de derde ringtest wordt verricht; de serumagglutinatietests bedoeld in deze alinea mogen vervangen worden door 2 officiële gebufferde brucella-antigeentests of 2 micro-agglutinatietests uitgevoerd overeenkomstig bijlage II, onder G. Deze tests worden eveneens uitgevoerd met een tussenpoos van ten minste drie en ten hoogste twaalf maanden.

ii) (jaarlijks worden gecontroleerd door middel van drie ringtests of drie Elisa-tests op melkmonster, verricht met een tussenpoos van ten minste drie maanden, of twee ringtests of Elisa-tests op melkmonster, verricht met een tussenpoos van ten minste drie maanden, en één serologische test (serumagglutinatietest, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmamelkringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test met bloedmonster), verricht ten minste zes weken na de tweede ringtest of Elisa-test op melkmonster, ten einde de afwezigheid van brucellose vast te stellen. Indien noch ringtests, noch Elisa-tests op melkmonster worden uitgevoerd, dienen elk jaar twee serologische tests (serumagglutinatietests, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmamelkringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test op bloedmonster) te worden uitgevoerd met een tussenpoos van ten minste drie en ten hoogste zes maanden.

Wanneer in het ganse Rijk of een gebied van het Rijk waar voor alle rundveebeslagen officiële maatregelen inzake brucellosebestrijding gelden, het percentage besmette rundveebeslagen niet hoger ligt dan 1, behoeven jaarlijks slechts twee ringtests of twee Elisa-tests met melkmonster te worden verricht met een tussenpoos van

ten minste drie maanden, of één serologische test (serumagglutinatietest, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmamelkringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test met bloedmonster). Wanneer ringtests worden verricht bij de controle van tanks wordt het aantal ringtests, bedoeld in de vorige alinea's, verdubbeld en worden de aldaar bedoelde tussenpozen gehalveerd.) <KB 19.08.1992>

iii) van de eisen met betrekking tot de sub ii) bedoelde jaarlijkse controle op afwezigheid van brucellose kan worden afgezien indien ten minste 99,8 % van de rundveebeslagen sinds ten minste vier jaar officieel als brucellosevrij zijn erkend; in dat geval kan de tussenpoos voor de controle tot twee jaar worden verlengd en moeten de controles worden verricht door middel van een der sub ii) genoemde serologische proeven.

d) waaraan geen enkel rund is toegevoegd zonder een attest van een aangenomen dierenarts, waaruit blijkt dat het afkomstig is van een veebeslag met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij en, indien het twaalf maand of ouder is, dat bij een bloedserumagglutinatie, die binnen de dertig dagen voor de toevoeging aan (het veebeslag) werd verricht overeenkomstig het bepaalde in bijlage II, een brucellose-titer van minder dan 30 I.E. per milliliter heeft vertoond: <KB 19.08.1992>

i) de bloedserumagglutinatie behoort echter niet te worden geëist, wanneer het percentage haarden sinds ten minste twee jaar niet hoger ligt dan 0,2 en wanneer uit een attest van een aangenomen dierenarts blijkt dat het desbetreffende rund:

1. behoorlijk is geïdentificeerd;
2. afkomstig is uit een (veebeslag) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij; <KB 19.08.1992>
3. bij zijn vervoer niet in aanraking is gekomen met runderen die niet afkomstig zijn uit (veebeslagen) met gezondheidsstatuut B4 of officieel brucellosevrij; <KB 19.08.1992>

ii) het sub i) bedoelde attest hoeft niet te worden geëist wanneer sedert ten minste vier jaar:

- 99,80 pct. van (het veebeslag) het gezondheidsstatuut B4 hebben of officieel brucellosevrij zijn; <KB 19.08.1992>
- op de (veebeslagen) die niet het gezondheidsstatuut B4 hebben of niet als officieel brucellosevrij erkend zijn, officieel toezicht bestaat, waarbij het overbrengen van runderen buiten deze (veebeslagen) verboden is behalve wanneer zij naar een slachthuis worden gebracht vergezeld van een geleidebrief afgeleverd door de inspecteur-dierenarts. <KB 19.08.1992>

Bijlage II

De biologische proeven. <KB 20.01.1988>

A. Bloedserumagglutinatie:

1. De sub-standaard van het brucelloseserum moet overeenkomen met het in het Veterinary-Laboratory Weybridge/Surrey, Engeland, bereide internationale standaard-serum.
De ampul moet 1000 internationale agglutinatie-eenheden (I.E.) bevatten per 1 milliliter gelyofiliseerd runderbrucelloseserum.
2. Het standaardserum moet bij het Bundesgesundheitsamt te Berlijn betrokken worden.
3. Het gehalte aan brucellaagglutininen van een serum moet worden uitgedrukt in internationale eenheden (I.E.) per milliliter (bijvoorbeeld serum X = 80 I.E. per milliliter).
4. Het aflezen van de langzame serumagglutinatie in reageerbuisjes moet geschieden bij 50 pct. of 75 pct. agglutinatie, waarbij het gebruikte antigeen op dezelfde wijze moet zijn getitreerd ten opzichte van een standaardserum.
5. Het agglutinatievermogen van de verschillende antigeensoorten ten opzichte van het standaardserum moet gelegen zijn tussen de volgende grenzen:
  - indien het aflezen geschiedt bij 50 pct.: tussen 1/600 en 1/1000;
  - indien het aflezen geschiedt bij 75 pct.: tussen 1/500 en 1/750.
6. Voor de bereiding van antigeen, bestemd voor de serumagglutinatie in reageerbuisjes (langzame methode), moeten de stammen Weybridge, nr. 99 en U.S.D.A. 1119 of enige andere stam met een gelijke gevoeligheidsreactie worden gebruikt.
7. De voedingsbodems, zowel voor het kweken van de stam in laboratoria als voor de productie van antigeen, moeten zo worden gekozen dat zij de dissociatie van de brucellosekiemen (S-R) niet bevorderen; bij voorkeur moeten voedingsbodems op basis van aardappelen worden gebruikt.
8. De bacterie-emulsie moet gevormd worden in een fysiologische oplossing (NaCl 8,5 %) met een fenoltoevoeging van 0,5 pct. Formaline mag niet gebruikt worden.
9. Het Nationaal Instituut voor diergeneeskundig onderzoek is belast met het officieel toezicht op de antigenen.
10. De antigenen kunnen geconcentreerd worden geleverd voor zover op het etiket van de fles de vereiste verdunningsgraad is aangegeven.
11. Voor een serumagglutinatie moeten minstens 3 verdunningen voor elk serum worden ingesteld. Het verdachte serum moet zo verdund worden dat de aan de infectiegrens liggende reactie in het middelste reageerbuisje wordt afgelezen. Bij een positieve reactie in dit buisje bevat dus het verdachte serum een hoeveelheid van minstens 30 I.E. per milliliter.

B. Complementbindingsreactie:

1. De sub-standaard van het serum is dezelfde als die genoemd onder A 1, van deze bijlage. Behalve het gehalte aan internationale agglutinatie-eenheden (I.E.) moet 1 milliliter van dit gelyofiliseerd runderbrucelloseserum 1 000 complementbindende sensibilisatie-eenheden bevatten. Deze sensibilisatie-eenheden worden EEG-sensibilisatie-eenheden (E.S.E.) genoemd.
2. Het standaardserum moet bij het Bundesgesundheitsamt te Berlijn betrokken worden.
3. Het gehalte aan complementbindende antilichamen in een serum moet worden uitgedrukt in EEG-sensibilisatie-eenheden (E.S.E.) (bij voorbeeld serum X = zestig EEG-sensibilisatie-eenheden per milliliter).
4. Een serum dat 20 of meer EEG-sensibilisatie-eenheden (dit komt overeen met een uitwerking van 20 % van die van het standaardserum) per milliliter bevat, moet als positief beschouwd worden.
5. De sera moeten als volgt geïnactiveerd worden:
  - a) rundserum: 56 à 60 °C gedurende 30-50 minuten;
  - b) varkensserum: 60 °C gedurende 30-50 minuten.
6. Voor de bereiding van antigeen moet de stam Weybridge nr. 99 of de stam U.S.D.A. 1119 worden gebruikt. Het antigeen vormt een bacteriesuspensie in een fysiologische oplossing van 0,85 pct. of in een veronalbufferoplossing.
7. Voor de reactie moet een dosis van het complement gebruikt worden die groter is dan de kleinste dosis benodigd voor een volledige hemolyse.
8. Bij de toepassing van de complementbindingsreactie moeten telkens de volgende controles worden uitgevoerd:
  - a) controle van het anticomplementaire effect van het serum;
  - b) controle van het antigeen;
  - c) controle van de gesensibiliseerde rode bloedlichaampjes;
  - d) controle van het complement;
  - e) controle van de gevoeligheid van de reactie met behulp van een positief serum;
  - f) controle van de specificiteit van de reactie met behulp van een negatief serum.
9. Het toezicht en de officiële controle op de standaard-sera en de antigeen berusten bij het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek.
10. De antigenen kunnen geconcentreerd worden geleverd, mits op het etiket van de fles de vereiste verdunningsgraad is aangegeven.

C. Ringtest:

1. De ringtest moet worden uitgevoerd op de inhoud van elke melkbus op het bedrijf of op de inhoud van elke melktank op het bedrijf.
2. Het te gebruiken standaardantigeen moet afkomstig zijn van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek. De antigenen worden bij voorkeur gestandaardiseerd overeenkomstig de aanbevelingen van de WHO/FAO.
3. Het antigeen mag slechts worden gekleurd met hematoxyline of tetrazolium; bij voorkeur wordt hematoxyline gebruikt.
4. Indien geen enkele bewaringsmaatregel wordt genomen, moet de test worden uitgevoerd tussen 18 en 24 uur te rekenen vanaf de monsterneming.
Indien de melk niet binnen 24 uur na de bemonstering wordt onderzocht, moet de bewaring ervan verzekerd worden; als bewaarmiddel mogen formaline of kwikchloride worden gebruikt en bij gebruik van een van deze twee bewaarmiddelen moet de test worden verricht binnen veertien dagen na de bemonstering. Bij gebruik van formaline, moet de eindverdunding in het melkmonster 0,2 % bedragen; in dat geval moet de verhouding tussen de hoeveelheid melk en de formaline-oplossing ten minste gelijk zijn aan 10: 1.
In de plaats van formaline mag ook een oplossing van kwikchloride worden toegevoegd: de eindverdunding in het melkmonster moet dan 0,2 % bedragen en in dat geval moet de verhouding tussen de hoeveelheid melk en de kwikchlorideoplossing gelijk zijn aan 10: 1.
5. De test moet worden verricht volgens een van de volgende methoden:
  - op een melkkolom met een hoogte van ten minste 25 mm en op een hoeveelheid melk van 1 ml, waaraan 0,03 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd;
  - op een melkkolom met een hoogte van ten minste 25 mm en op een hoeveelheid melk van 1 ml, waaraan 0,05 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd;
  - op een hoeveelheid melk van 8 ml, waaraan 0,08 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd;
  - op een melkkolom met een hoogte van ten minste 25 mm en op een hoeveelheid melk van 2 ml, waaraan 0,05 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd.
6. Het mengsel van melk en antigeen moet gedurende ten minste 45 en ten hoogste 60 minuten bij een temperatuur van 37 C graden worden geïncubeerd. De test moet worden beoordeeld binnen 15 minuten nadat het mengsel uit de broedstof is verwijderd.
7. De reactie moet volgens de onderstaande criteria worden beoordeeld:
  - a) negatieve reactie: gekleurde melk, kleurloze room;
  - b) positieve reactie: melk en room op gelijke wijze gekleurd of kleurloze melk en gekleurde room.

D. Brucella antigeen bufferproef.

De brucella antigeen bufferproef kan worden uitgevoerd volgens één der volgende methoden:

I. Manueel onderzoek:

1. Het standaardserum is het tweede internationale anti-brucella abortus standaardserum dat wordt betrokken bij het Central Veterinary Laboratory, Weybridge, Surrey, Engeland.
2. Het antigeen wordt bereid zonder inachtneming van de celconcentratie, maar de gevoeligheid van het antigeen moet zodanig genormaliseerd zijn ten opzichte van het tweede internationale anti-brucella abortus standaardserum, dat het antigeen een positieve reactie produceert bij een serumverdunding van 1: 47,5 en een negatieve reactie bij een verdunding van 1: 55.
3. Het antigeen wordt in suspensie gebracht in verdunningsmiddel voor gebufferd brucella antigeen met een pH van 3,65 +/- 0,5 en dat kan gemerkt zijn door het gebruik van Rose Bengalen.
4. Voor de bereiding van het antigeen moeten de stammen Weybridge nr. 99 of U.S.D.A. 1119 of een andere stam met een gelijke gevoeligheidsreactie worden gebruikt.
5. De voedingsbodems, gebruikt voor het kweken van de stam in laboratoria en voor de productie van antigeen, mogen de dissociatie van de brucellosekiemen (S-R) niet bevorderen; er moeten voedingsbodems op basis van aardappelen en agar of continu cultuurmethoden worden gebruikt.
6. Het antigeen moet worden beproefd tegen 8 bekende, gevriesdroogde positieve, respectievelijk negatieve sera.
7. Het toezicht en de officiële controle op de standaardsera en -antigenen berust bij het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek.
8. Het antigeen wordt gebruiksklaar geleverd.
9. De brucella antigeen bufferproef moet op de volgende wijze worden uitgevoerd:
  - a) plaats één druppel (0,03 ml) antigeen naast één druppel (0,03 ml) serum op een witte plaat;
  - b) vermeng met een agitator, eerst in rechte lijn en daarna in een cirkel met ongeveer 10 tot 12 mm diameter;
  - c) daarna de plaat beurtelings achterwaarts en voorwaarts bewegen gedurende 4 minuten (ongeveer 30 bewegingen per minuut);
  - d) het aflezen van de proef moet bij goede verlichting geschieden; bij afwezigheid van agglutinatie wordt de proef als negatief beschouwd; iedere graad van agglutinatie zal als positief worden beschouwd, tenzij het drogen op de randen overmatig is;
- II. Geautomatiseerde methode:

De geautomatiseerde methode moet ten minste even gevoelig en nauwkeurig zijn als de manuele methode.

E. Plasma-melkringtest:

1. Bereiding van het plasma.

De proefbuisjes met het door toevoeging van Edta onstolbaar gemaakt bloed worden gedurende drie minuten tegen 3 000 omwentelingen per minuut gecentrifugeerd en vervolgens gedurende 12 tot 24 uur bij 37 C graden bewaard.

2. Diagnostisch gebruik.

0,2 ml gestabiliseerd plasma wordt met 1 ml rauwe melk in een proefbuisje gebracht. Na schudden wordt een druppel (0,05 ml) ABR-antigeen toegevoegd waarna de inhoud van het proefbuisje wederom wordt geschud. Het antigeen wordt genormeerd ten opzichte van het standaard-antigeen dat door het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek ter beschikking wordt gesteld.

Na 45 minuten bebroeding bij 37 C graden wordt het resultaat van de proef binnen 15 minuten afgelezen. De beoordeling is positief als de melkring even sterk als, of sterker dan de melkzuil gekleurd is.

F. Plasma-agglutinatieproef:

Het overeenkomstig bij punt E, sub 1, bekomen bloedplasma kan zonder thermische stabilisering onmiddellijk na het centrifugeren worden gebruikt.

0,05 ml plasma wordt met 1 ml antigeen voor de serumagglutinatie (50 %) vermengd, wat overeenstemt met de verdunningsgraad 1: 20 bij de serumagglutinatieproef.

De aflezing gebeurt na 18 tot 24 uur bebroeding bij 37 graden C. Als positief geldt een agglutinatie gelijk aan of hoger dan 50 %.

G. Micro-agglutinatieproef:

1. Verdunningen worden gemaakt met een fysiologische zoutoplossing 0,85 % waaraan 0,5 % fenol is toegevoegd.

2. Het antigeen wordt bereid overeenkomstig de aanwijzingen in punten 6, 7 en 8 onder A, van bijlage II en moet worden getitreerd overeenkomstig het bepaalde onder A, paragraaf 5, van dezelfde bijlage. Op het ogenblik waarop het antigeen wordt gebruikt, wordt een 0,02 % safranine O oplossing toegevoegd (uiteindelijke oplossing).

3. Het standaardserum is het serum als bedoeld onder A, punt 1, van deze bijlage.

4. Het standaardserum moet bij het Bundesgesundheitsamt te Berlijn worden betrokken.

5. De micro-agglutinatieproef moet worden uitgevoerd op plaatjes voorzien van putjes met een kegelvormige bodem en met een inhoud van 0,250 ml. De test wordt als volgt uitgevoerd:

a) vooroplossing van serums: in elk putje met 0,075 ml oplosmiddel wordt 0,050 ml van elk te onderzoeken serum toegevoegd. Het mengsel wordt gedurende 30 seconden geschud;

b) geleidelijke verdunning van serums: voor elk serum worden ten minste drie verdunningen bereid. Hiertoe wordt uit de voorverdundingen (1: 2,5) 0,025 ml van elk serum genomen en overgebracht op een plaatje met 0,025 ml oplosmiddel. Aldus wordt de eerste verdunning gebracht op de waarde 1: 5 en vinden de volgende verdunningen plaats door verdubbeling;

- c) toevoeging van antigeen: in elk putje met de verschillende verdunningen van te onderzoeken serums wordt 0,025 ml antigeen toegevoegd. Na gedurende 30 seconden te zijn geschud worden de plaatjes met hun onderscheiden deksel gesloten en worden zij bij 37 C graden gedurende 20 à 24 uur in vochtige atmosfeer geplaatst;
- d) aflezen van de resultaten: het aspect van de bezinking van het antigeen wordt geëvalueerd door een onderzoek van de bodem van het putje weerspiegeld door een daaronder geplaatste holle spiegel. Bij een negatieve reactie vormt het antigeen bezinksel in de vorm van een compacte knop, met duidelijke zijanten en van een intense rode kleur. Bij een positieve reactie daarentegen ontstaat er een diffuse sluier van een roze kleur en op uniforme wijze verdeeld.
- De onderscheiden agglutinatiepercentages worden bepaald door vergelijking met de controles van het antigeen die 0, 25, 50, 75 en 100 % agglutinatie aangeven.
- De titer van elk serum wordt uitgedrukt in internationale agglutinerende eenheden per ml. In de test dienen controles te worden opgenomen die worden verricht met behulp van een negatief serum en een positief serum dat zodanig is opgelost dat het 30 internationale agglutinerende eenheden per ml bevat.

(H. Enzyme-linked immunosorbent assay (Elisa) voor het opsporen van runderbrucellose.

1. Bij de toepassing van de Elisa-methode moet gebruik worden gemaakt van de volgende materialen en reagentia:
    - a) microtiterplaten, cuvettes of ander vast drager-materiaal;
    - b) het antigeen wordt met of zonder hulp van polyklonale of monoklonale antilichamen op de vaste drager gefixeerd;
    - c) de te testen biologische vloeistof;
    - d) een overeenkomstige positieve en negatieve controle;
    - e) het conjugaat;
    - f) een op het gebruikte-enzym afgestemd substraat;
    - g) eventueel een remmingsoplossing;
    - h) oplossingen voor de verdunning van de te onderzoeken monsters, de bereiding van reagentia en het spoelen;
    - i) een aan het gebruikte substraat aangepast afleessysteem.
  2. Standaardisatie en gevoeligheid van de testmethode:
    1. tankmelkmonsters worden als negatief aangemerkt wanneer de reactie kleiner is dan 50 % van de reactie bij een verdunning 1: 10 000 van het tweede internationale brucellose-standaardserum, aangelegd in negatieve melk;
    2. individuele serummonsters worden als negatief aangemerkt wanneer de reactie kleiner is dan 10 % van de reactie bij een verdunning 1: 200 van het tweede internationale brucellose-standaardserum, aangelegd in zoutoplossing, of een andere erkende oplossing, volgens de procedure van artikel 12 na advies van het Veterinair Wetenschappelijk Comité.
- De Elisa-standaarden voor brucellose zijn vastgesteld in punten A.1 en A.2 van deze bijlage (te gebruiken in de op het etiket aangegeven verdunningen).
3. Voorwaarden voor het gebruik van de Elisa-test bij runderbrucellose:

De Elisa-methode mag worden gebruikt bij een melk- of melkweimonster dat is genomen van de melk die is verzameld op een bedrijf met ten minste 30 % melkkoeien in lactatie.

Indien gebruik wordt gemaakt van een van bovengenoemde mogelijkheden, moeten maatregelen worden getroffen om een verband te kunnen leggen tussen de genomen monsters en de dieren waarvan de onderzochte melk of het onderzochte serum afkomstig is.

Indien een van de monsters positief reageert, zijn de bepalingen van punt D, c), i) van bijlage I van toepassing.)

<KB 19.08.1992>

Bijlage III

Lijst der laboratoria.

1. Provincie West-Vlaanderen:

Laboratorium opgericht bij het Provinciaal Verbond voor Dierziektenbestrijding, te Torhout, Industrielaan 17.
2. Provincie Oost-Vlaanderen:

Laboratorium opgericht bij het Provinciaal Verbond voor Dierziektenbestrijding, te Drongen, Steenweg Gent-Deinze 1.
3. Provincie Antwerpen:

Laboratorium opgericht bij het Provinciaal Verbond voor Dierziektenbestrijding, te Lier, Hagenbroeksesteenweg 167.
4. Provincie Limburg:

Laboratorium opgericht bij het Provinciaal Verbond voor Dierziektenbestrijding, te Alken, Wetserstraat 14.
5. Provincie Brabant:

Laboratorium opgericht bij het Provinciaal Verbond voor Dierziektenbestrijding, te Bertem (Leefdaal), Kruisstraat 24.
6. Provincie Luik:

Laboratorium opgericht bij " La Fédération de la lutte contre les maladies du bétail ", te Luik, Avenue Alfred

Deponthière 40.

7. Provincie Henegouwen:

Laboratorium opgericht bij " La Fédération de la lutte contre les maladies du bétail ", à Bergen, Drève du Prophète 2.

8. Provincie Namen:

Laboratorium opgericht bij " La Fédération de la lutte contre les maladies du bétail ", te Erpent, Chaussée de Marche 96.

9. Provincie Luxemburg:

Laboratorium opgericht bij " La Fédération de la lutte contre les maladies du bétail ", te Marloie, rue du Carmel 2.